

Newsletter Říjen 2021

Nový zákon o elektronizaci zdravotnictví

Byl přijat nový zákon č. 325/2021 Sb., o elektronizaci zdravotnictví, který nabude účinnosti dne 1.1.2022. Tento zákon si klade za cíl poskytnout základní právní rámec pro (bezpečné) sdílení dokumentace a dat o zdravotním stavu pacienta. Návrh zákona nezavádí centralizované úložiště zdravotnické dokumentace, ale vytváří právní rámec pro předávání dat a informací mezi poskytovateli zdravotních služeb nebo mezi poskytovatelem a zdravotní pojišťovnou. Zákon předpokládá vznik tzv. integrovaného datového rozhraní coby informačního systému veřejné správy, dle aktuálního sdělení Ministerstva zdravotnictví budou zřízeny jeho jednotlivé součásti k 1.1.2023. Integrované datové rozhraní nebude veřejně přístupné, přístup budou mít pouze oprávněné osoby. Jádrem celého systému budou 3 kmenové registry, a sice kmenový registr poskytovatelů zdravotních služeb, kmenový registr zdravotnických pracovníků a kmenový registr pacientů.

Účinná lítost a zánik trestní odpovědnosti

Nejvyšší soud ve svém aktuálním rozhodnutí dospěl k závěru, že z hlediska zániku trestní odpovědnosti pachatele v důsledku účinné lítosti podle § 33 tr. zákoníku nemusí ani samotná skutečnost, že byl odhalen jím spáchaný trestný čin, automaticky vylučovat dobrovolnost jednání pachatele, jímž zamezil nebo napravil škodlivý následek ve smyslu § 33 písm. a) tr. zákoníku. Podstatné je jeho subjektivní vnímání toho, jestli mu v daném okamžiku bezprostředně hrozí trestní stíhání či nikoli.

Ústavní soud se vyjádřil k rozsahu práva na styk prarodičů nezletilého dítěte

Ústavní soud posuzoval situaci, kdy se prarodiče nezletilého dítěte domáhali soudního určení rozsahu styku s vnukem. Podle názoru Ústavního soudu byl rozsah styku, který prarodičům stanovily obecné soudy, příliš široký, neboť odpovídal rozsahu, jaký bývá v běžné praxi opatrovnických soudů stanoven rodiči, který nemá dítě v péči (rozsah byl stanoven na každý třetí víkend v měsíci a další dny o letních prázdninách a Vánocích). Ústavní soud dospěl k závěru, že je třeba vzít v úvahu, že rozsah styku dalších příbuzných s dítětem nemůže být rozsáhlejší či postaven na roveň styku rodičů s dítětem, a to zejména pokud si to rodiče nepřejí, neboť jejich stanovisko je za normálních okolností třeba zohlednit. Právě rodiče totiž vykonávají rodičovskou odpovědnost v plném rozsahu a odpovídají za vývoj a výchovu dítěte a právě právo rodiče (nikoli prarodiče či jiného příbuzného, pokud není takové osobě do péče svěřeno) pečovat o dítě a vychovávat jej je ústavně chráněno (čl. 32 odst. 4 Listiny).